

ROMÂNIA
TRIBUNALUL ---
SECȚIA A II-A CIVILĂ,
DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. --

ÎNCHEIERE
Ședința publică de la 10 Octombrie 2024
Completul constituit din:
PREȘEDINTE ---
Grefier ---

Pe rol judecarea cauzei Contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantul ----și pe pârâta ---- având ca obiect anulare act administrativ Anularea Ordinului nr. 47/16.01.2024 și pretenții.

La apelul nominal făcut în ședința publică, se prezintă reclamantul personal iar pentru pârâtă consilier juridic

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței numărul dosarului, obiectul cererii și legalitatea procedurii de citare, precum și faptul că dosarul se află la primul termen de judecată.

Instanța procedează la identificarea reclamantului prin CNP ----.

Instanța pune în discuția părților estimarea duratei de soluționare a prezentei cauze.

Reclamantul lasă la aprecierea instanței durata de soluționare a prezentei cauze.

Reprezentantul pârâtului estimează durata de soluționare la un termen de o lună.

Tribunalul, având în vedere dispozițiile art. 238 Cod procedură civilă, ținând cont de obiectul cererii de chemare în judecată și probatoriile propuse de părți, estimează durata de soluționare a cauzei la 1 lună, durată ce poate fi reconsiderată.

Totodată, fiind primul termen de judecată cu părțile legal citate, verificând din oficiu competența, în temeiul art. 131 alineat 1 Cod procedură civilă, stabilește că Tribunalul Vâlcea este competent general, material și teritorial să judece pricina în temeiul dispozițiilor art. 95 alin.1 pct.1 și 4 Cod procedură civilă, ale art. 536 din OUG nr. 59/2019 privind Codul administrativ, coroborate cu cele ale art. 10 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, privind contenciosul administrativ.

Instanța, având în vedere obiectul prezentei cauze, pune în discuția părților incidența prevederilor OUG nr. 62/2024 și necesitatea sesizării ÎCCJ cu solicitarea de rezolvare a unei chestiunii de drept constând în „Dacă, în interpretarea prevederilor Anexei VIII- Capitolul I, lit. A din Legea nr. 153/2017 și a principiului nediscriminării începând cu data de 1 ianuarie 2024, salarizarea funcționarilor publici din cadrul unei agenții teritoriale a ---, trebuie realizată potrivit Anexei VIII- Capitolul I, lit. A, pct. I, iar nu în baza prevederilor pct. II-Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale, din aceeași anexă”, precum și suspendarea prezentei cauze.

Reclamantul lasă la aprecierea instanței, dar precizează că salarizarea sa trebuie să se facă conform colegilor de la nivelul central.

Reprezentantul pârâtei lasă la aprecierea instanței.

Tribunalul, în baza art. 1 alin. 1 și art. 2 alin. 1 din OUG 62 / 2024, reține cauza spre soluționare cu privire la sesizarea Înaltei Curte de Casație și Justiție pentru lămurirea unor chestiuni de drept, precum și cu privire la suspendarea judecării cauzei.

TRIBUNALUL,

Deliberând asupra sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în baza art. 2 alin.1 din O.U.G. nr. 62/2024 pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept, ce face obiectul prezentei cauze, precum și a suspendării cauzei, reține următoarele:

I.

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 13 martie 2024, reclamantul --, în contradictoriu cu pârâta --- solicită, ca prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună:

- anularea Ordinului nr. 47 din 16.01.2024, emis de ---, prin care i s-au stabilit drepturile salariale începând cu data de 01 ianuarie 2024;

- obligarea pârâtei să emită un nou ordin de salarizare, cu încadrarea reclamantului, având funcția de director executiv al Unității nr. ---, pe Anexa nr. VIII - Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, Capitolul I, litera A - Salarizarea funcționarilor publici, *pct. I - Salarii pentru administrația publică centrală-din Legea nr. 153/2017, respectiv funcționar public de conducere, director executiv, gradul ÎI, coeficient 4.77 și, pe cale de consecință;*

- obligarea, pârâtei la recalcularea și plata integrală a drepturilor salariale începând cu 1 ianuarie 2024 (dată de la care produce efecte ordinul contestat) și pe viitor, având în vedere încadrarea corectă, și anume funcționar public de conducere, director executiv, gradul II, coeficient 4.77.

În motivare, în fapt, susține că Ordinul Președintelui -- încalcă prevederile legale în vigoare din următoarele considerente:

Salarizarea sa s-a realizat în mod eronat ca urmare a interpretării greșite a acestei dispoziții legale în sensul că doar aparatul propriu s-ar încadra ca aparat, central. Dimpotrivă, scopul acestei prevederi este doar acela de a prezenta forma de distribuire a posturilor în cadrul unei instituții unice, și anume Administrația Națională, organ de specialitate al administrației publice centrale, pentru o bună funcționare a acesteia. Articolul menționat doar precizează că există 152 de posturi distribuite aparatului propriu (nu aparat central), iar restul de posturi sunt împărțite pe unități ale Administrației Naționale și structuri de probleme speciale, astfel încât să se asigure funcționarea corectă a instituției, în ansamblul ei.

Așa cum textul prevede expres, toate cele 1.100 de posturi sunt în cadrul Administrației Naționale --, toate fiind așadar funcții din cadrul unui organ de specialitate al administrației publice centrale, motiv pentru care salarizarea lor trebuie realizată potrivit Anexei nr. VIII - Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, Capitolul I, litera A - Salarizarea funcționarilor publici, pct. I - Salarii pentru administrația publică centrală din Legea nr. 153/2017.

Or, atribuțiile și competența unităților din subordinea --- nu sunt exercitate doar la nivelul unui județ sau regiune, ci la nivel național, intervenția operativă fiind realizată de către unitățile -- în orice localitate sau județ din țară. Dacă alte instituții dintr-un județ au atribuții și competențe doar la nivel județean și pot emite acte sau pot realiza controale doar în județul de care aparțin, unitățile --- nu sunt limitate la granițele județene sau regionale, deci nici salarizarea nu poate să fie stabilită pe grila teritorială din Anexa nr. VIII din Legea nr. 153/2017.

Din analiza prevederilor Legii nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, rezultă aceeași concluzie, și anume că toate funcțiile din cadrul --- trebuie încadrate potrivit Anexei nr. VIII - Familia ocupațională de funcții bugetare „Administrație”, Capitolul I, litera A - Salarizarea funcționarilor publici, pct. I - Salarii pentru administrația publică centrală din Legea nr. 153/2017.

Or, în mod evident unitățile din cadrul Administrației Naționale nu pot fi încadrate în niciuna dintre aceste instituții, astfel că funcțiile din unitățile Administrației Naționale nu pot fi

salarizate potrivit pct. II, nefiind nici funcții din cadrul instituției prefectului, nici din serviciile publice deconcentrate și nici din structurile Academiei Române.

Nu în ultimul rând, se observă și intenția legiuitorului de a corecta inechitățile salariale existente în prezent, având în vedere necesitatea bunei desfășurări a implementării venitului minim de incluziune ce decurge din jalonul nr. 384 al Planului național de redresare și reziliență al României, a stimulării ocupării forței de muncă și a controlului eficient al pieței muncii, în contextul diferențelor salariale între funcții, din administrația publică centrală și personalul din unități teritoriale, precum și al creșterii volumului de muncă.

Astfel, prin O.U.G. nr.128/2023 a fost modificată Legea nr. 153/2017, iar ca urmare a acestor modificări legislative la pct. II - Salarii pentru personalul din unitățile teritoriale din Anexa nr. VII din Legea nr. 153/2017 nu mai există nicio instituție expres menționată care să fie plătită pe această grilă.

Un alt aspect este și faptul că la acest moment anumite unități subordonate --- sunt încadrate și salarizate de --- pe grila de salarizare a administrației publice centrale, deși acestea poartă aceeași denumire de structuri teritoriale, astfel că dispozițiile legale avute în vedere de - - sunt aceleași (doar aplicarea lor se face diferit, fără nicio justificare care să justifice tratamentul discriminatoriu).

Așa cum apare în Anexa nr.1 - "*Structura Organizatorică a Administrației Naționale a --*" din HG. 1380/2009 actualizată, pe ultima linie la structuri subordonate apar următoarele: 25 unități teritoriale subordonate; 1 serviciu verificarea calității produselor rezervă de stat; 42 de structuri teritoriale pentru probleme speciale județene/mun. București.

În concluzie, dacă există o singură structura subordonată, de pe același palier din organigramă, pe grila de salarizare a administrației publice centrale, atunci toate structurile subordonate ar trebui să fie pe grila de salarizare centrală.

Prin întâmpinarea depusă, pârâta a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată.

În motivare, se reține în esență că personalul unităților teritoriale subordonate nu ocupă o funcții similare cu personalul aparatului propriu, condițiile de muncă fiind diferite.

În această situație, aplicarea unui tratament egal unor persoane aflate în situații diferite, ar conduce la încălcarea principiilor egalității în drepturi sau nediscriminării.

În acest sens, este relevantă Decizia CCR nr. 657/2019, Totodată, în Decizia CCR nr. 875/2020 se statuează, „Curtea constată că a reținut în mod consecvent în jurisprudența sa că egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art.16 alin.(1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceluiasi regim juridic. Per a contrario, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat. Situațiile în care se află anumite categorii de persoane trebuie însă să difere în esență pentru a se justifica deosebirea de tratament juridic, iar această deosebire de tratament trebuie să se bazeze pe un criteriu obiectiv și rațional esență că, considerentele Deciziei ICCJ nr. 80/2023 pot fi invocate doar de către personalul care ocupă o funcție similară cu personalul din cadrul aparatului propriu; „funcția similară” fiind definită la art. 7 lit. g) din Legea-cadru nr. 153/2017 și reprezentând „o funcție de același fel din cadrul aceleiași instituții sau autorități publice, care implică aceleași condiții de studii, grad/treaptă profesională, gradatie, vechime în funcție sau vechime în specialitate, după caz, și condiții de muncă.”

II. Referitor la motivele care susțin admisibilitatea sesizării instanței supreme cu problema de drept dedusă judecării în temeiul OUG nr. 62/2024:

Reclamantul din prezenta cauză are calitatea de funcționar public de conducere în cadrul Unității teritoriale nr. --- din cadrul pârâtei, îndeplinind funcția de director executiv, gradul II, drepturile sale fiind stabilite începând cu data de 01.01.2024 prin Ordinul nr. 47 din 16.01.2024, contestat.

Pretenția concretă a acestuia este aceea de stabilire a drepturilor salariale, începând cu data de 01.01.2024, potrivit prevederilor pct. I al Anexei VIII- Capitolul I, lit. A, din Legea nr. 153/2017, aplicabile personalului din aparatul central, în condițiile modificărilor ce au fost aduse H.G. nr 1380/2009 și plata diferențelor reieșite din recalculare, invocându-se greșita stabilire a acestora prin ordinul contestat.

Potrivit art. 1 alin. 1 și alin. 3 din O.U.G. nr. 62/2024, privind unele măsuri pentru soluționarea proceselor privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a proceselor privind prestații de asigurări sociale, publicată în Monitorul Oficial. Partea I nr. 559 din 14 iunie 2024, acest act normativ se aplică în procesele privind stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salariată ale personalului plătit din fonduri publice, inclusiv cele privind obligarea la emiterea actelor administrative sau privind anularea actelor administrative emise pentru acest personal sau/și cele privind raporturile de muncă și de serviciu ale acestui personal, indiferent de natura și obiectul proceselor prevăzute la alin. (1) și (2), de calitatea părților ori de instanța competentă să le soluționeze.

Prevederile art. 2 alin.1 din O.U.G. nr. 62/2024 stipulează că dacă în cursul judecării proceselor prevăzute la art. 1, completul de judecată investit cu soluționarea cauzei în primă instanță sau în calea de atac, verificând și constatând că asupra unei chestiuni de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și aceasta nici nu face obiceicul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată, fiind astfel reglementată o nouă modalitate de unificare a practicii judiciare.

În raport de prevederile legale reținute în precedent, Tribunalul reține că trebuie îndeplinite următoarele condiții cumulative pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform dispozițiilor art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, în vederea pronunțării unei hotărâri prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept ce face obiectul cauzei:

- obiectul cererii de chemare în judecată să vizeze stabilirea și/sau plata drepturilor salariale sau de natură salariată ale personalului plătit din fonduri publice sau stabilirea și/sau plata drepturilor la pensie, inclusiv cele rezultate din actualizarea/recalcularea/revizuirea drepturilor la pensie sau/și cele privind alte prestații de asigurări sociale ale personalului prevăzut la alin. (1).

- Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective.

- chestiunea de drept care formează obiectul judecării să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Chestiunea de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, privește posibilitatea stabilirii, începând cu data emiterii ordinului contestat, 01.01.2024, a salariului reclamantului, ce deține calitatea de funcționar public în cadrul unei unități teritoriale a --- potrivit prevederile pct. I al Anexei VIII- Capitolul I, lit. A, aplicabil Aparatului central al autorității publice respective”.

Tribunalul reține că asupra acestei chestiuni de drept și de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu formează obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Ambele părți au arătat că lasă la aprecierea instanței necesitatea sesizării ÎCCJ cu chestiunea de drept pusă în discuție de instanță, reclamantul precizând doar că salarizarea sa trebuie să se facă conform colegilor de la nivelul central.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată:

Instanța opinează, că în condițiile în care reclamantul îndeplinește o funcție publică de conducere în cadrul Unității teritoriale ---, salarizarea acestuia trebuie realizată potrivit punctului II din Anexa nr. VIII, Cap. I, lit. A din Legea nr. 153/2017, iar nu în conformitate cu pct. I din aceeași anexă, în cadrul căruia sunt enumerate instituțiile centrale și, în anume cazuri, expres și limitativ prevăzute, cele subordonate lor.

În acest sens, a avut în vedere că interpretarea sistematică a prevederilor legale anterior amintite, rezultă că în vreme ce funcțiile publice de stat sunt cele stabilite și avizate la nivelul instituțiilor și autorităților centrale, funcțiile publice teritoriale sunt acelea stabilite și avizate potrivit legii din cadrul serviciilor publice deconcentrate, așadar din cadrul structurilor teritoriale ale organelor administrației publice centrale din unitățile administrative.

De asemenea, în privința pretensei discriminări în raport cu funcționari publici ce își desfășoară activitatea la nivel central, apreciază, că salarizarea diferită în raport cu nivelul de exercitare a funcției publice este prevăzută de lege, fiind obiectiv justificată, la baza diferențierii aflându-se principiul ierarhizării pe verticală, cât și pe orizontală, în cadrul aceluiași domeniu, în funcție de complexitatea și importanța activității desfășurate de personalul plătit din fonduri publice.

Constatând că sunt întrunite condițiile cumulative prevăzute de art. 1 și art. 2 din O.U.G. nr. 62/2024, Tribunalul va sesiza Înalta Curte de Casație și Justiție pentru a pronunța o hotărâre prin care să dea o rezolvare de principiu asupra chestiunii de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a prezentei cauze și anume „Dacă, prin raportare la principiile egalității și nediscriminării, reglementate de art. 6 alin. 1 din Legea nr. 153/2017, prevederile pct. I al Anexei VIII- Capitolul I, lit. A din aceeași lege se aplică și personalului ce deține calitatea de funcționar public în cadrul unei unități teritoriale a ---, sau din contră, doar celui din cadrul Aparatului central al autorității publice respective”.

Totodată, având în vedere dispozițiile art. 520 alin.2 Cod procedură civilă, va dispune suspendarea cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept și publicarea deciziei în Monitorul Oficial.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE:

În temeiul art. 1 alin. 1 și art. 2 alin. 1 din OUG nr. 62/2024, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție, pentru lămurirea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă, prin raportare la principiile egalității și nediscriminării, reglementate de art. 6 alin. 1 din Legea nr. 153/2017, prevederile pct. I al Anexei VIII- Capitolul I, lit. A din aceeași lege se aplică și personalului ce deține calitatea de funcționar public în cadrul unei unități teritoriale a ---, sau din contră, doar celui din cadrul Aparatului central al autorității publice respective”.

Suspendă soluționarea cauzei, până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept și publicarea deciziei în Monitorul Oficial.

Fără cale de atac.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței, azi, 10 octombrie 2024.

Președinte,
Dănuț Șendrescu

Grefier,
Ionela Larisa Băiașu

Redactat/ tehored Ș.D.
Tehnored. B.L.
Ex.2/14 octombrie 2024